



พระราชบัญญัติ

ยกเลิกพระราชบัญญัติจัดอาชีวศึกษาสงเคราะห์

แก่บุคคลบางจำพวก พ.ศ. ๒๔๕๗

พ.ศ. ๒๔๕๕

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๐ มกราคม พ.ศ. ๒๕๐๐

เป็นปีที่ ๑๒ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มี  
พระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรยกเลิกพระราชบัญญัติจัดอาชีวศึกษา  
สงเคราะห์แก่บุคคลบางจำพวก พ.ศ. ๒๔๕๗

เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๒ มกราคม ๒๕๐๐

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ โดยคำแนะนำ และยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติยกเลิกพระราชบัญญัติจัดอาชีวศึกษาสงเคราะห์แก่บุคคลบางจำพวก พ.ศ. ๒๔๕๗ พ.ศ. ๒๔๕๘”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิกพระราชบัญญัติจัดอาชีวศึกษาสงเคราะห์แก่บุคคลบางจำพวก พ.ศ. ๒๔๕๗

มาตรา ๔ การปล่อยตัวบุคคลซึ่งอยู่ในสถานอาชีวศึกษาสงเคราะห์ผู้ใหญ่ ตามพระราชบัญญัติจัดอาชีวศึกษาสงเคราะห์แก่บุคคลบางจำพวก พ.ศ. ๒๔๕๗ ให้กระทำตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

(๑) เมื่อมีญาติหรือผู้หลักฐานเชื่อถือได้มารับตัวไป ให้ปล่อยตัวไปได้

(๒) ถ้าไม่มีญาติหรือผู้หลักฐานเชื่อถือได้มารับตัวไป ให้เจ้าหน้าที่กรมประชาสงเคราะห์จัดส่งภูมิฉันทาหรือสงเคราะห์ตามสมควร

เล่ม ๗๔ ตอนที่ ๘ ราชกิจจานุเบกษา ๒๒ มกราคม ๒๕๐๐

---

การปล่อยตัวตามพระราชบัญญัติ<sup>๕</sup>ให้ถือว่าสำเนาฉบับ<sup>๕</sup>ต่อเมื่อได้ปฏิบัติตามเงื่อนไขดังกล่าวแล้ว

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชบัญญัติ<sup>๕</sup>.

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

จอมพล ป. พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

---

หมายเหตุ :— เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ ด้วยปรากฏว่าพระราชบัญญัติจำกัดอาชีพศึกษาดังกระทรวงให้แก่บุคคลบางจำพวก พ.ศ. ๒๔๘๗ ไม่เหมาะสมแก่กาลสมัย เพราะได้มีประมวลกฎหมายอาญากำหนดวิธีการเพิกถอนความปลอตกภัยไว้แล้ว จึงสมควรยกเลิกพระราชบัญญัตินี้ดังกล่าวนั้น